

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 64.668/1
van 11 december 2018

avis 64.668/1
du 11 décembre 2018

over

sur

een ontwerp van besluit van de
Brusselse Hoofdstedelijke
Regering 'betreffende de steun
voor preactiviteit'

un projet d'arrêté du
Gouvernement de la Région de
Bruxelles-Capitale 'relatif aux
aides de préactivité'

Op 12 november 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Economie en Tewerkstelling verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ‘betreffende de steun voor preactiviteit’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 6 december 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Leen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 11 december 2018.

*

Le 12 novembre 2018, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Économie et de l'Emploi à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale ‘relatif aux aides de préactivité’.

Le projet a été examiné par la première chambre le 6 décembre 2018. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH et Wouter PAS, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Leen VERSCHRAEGHEN, greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Katrien DIDDEN, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Marnix VAN DAMME, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 11 décembre 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP VAN BESLUIT

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering strekt ertoe een regeling betreffende de steun voor preactiviteit, zoals bedoeld in de artikelen 3 en 4 van de ordonnantie van 3 mei 2018 ‘betreffende de steun voor de economische ontwikkeling van ondernemingen’, tot stand te brengen. De aldus ontworpen regeling is bestemd om in de plaats te komen van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 juni 2008 ‘betreffende de steun inzake pre-activiteit en de steun voor studies en diensten van externe consultants’, waarvan artikel 23 van het ontwerp de opheffing beoogt.¹

3. De ontworpen regeling kan worden geacht rechtsgrond te vinden in de bepalingen waaraan wordt gerefereerd in de eerste vier leden van de aanhef van het ontwerp, met dien verstande dat moet worden gewezen op het volgende.

Artikel 23 van het ontwerp strekt tot het opheffen van het reeds genoemde besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 juni 2008. Daarvoor kan rechtsgrond worden gevonden in de bepalingen die oorspronkelijk rechtsgrond boden voor dat besluit, zijnde artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ waaruit de bevoegde gemeenschaps- of gewestregering de algemene bevoegdheid put om de decreten uit te voeren², gelezen in samenhang met de artikelen 25 tot 27, 66 en 71 tot 73 van de organieke ordonnantie van 13 december 2007 ‘betreffende de steun ter bevordering van de economische expansie’.

¹ De opheffing van hoofdstuk III van het betrokken besluit van 26 juni 2008 vormt al het voorwerp van artikel 20 van het ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ‘betreffende de steun voor consultancy en voor de ontwikkeling van een website of een e-commerceplatform’, waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, heden advies 64.665/1 uitbrengt. Het verdient aanbeveling om de desbetreffende opheffingsbepalingen beter op elkaar af te stemmen.

² Zoals van toepassing op de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op grond van artikel 8, eerste lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’.

VORMVEREISTEN

4. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat de ordonnantie van 3 mei 2018 is geworden, werd het volgende uiteengezet met betrekking tot de Europese staatssteunreglementering:³

“De in het kader van het ontwerp van ordonnantie toegekende bedrijfssteun schikt zich overwegend naar twee belangrijke Europese reglementeringen: de algemene vrijstellingsverordening per categorie (AGVV), namelijk de verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, en daarnaast de verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun.

(...)

Het is aan de regering om in de uitvoeringsbesluiten en voor elke steunmaatregel te bepalen welke Europese verordening van toepassing is, kwestie van soepel te kunnen inspelen op de Europese wetgeving die niet zelden wordt aangepast. De door de steunmaatregel beoogde bedragen, omvang, in aanmerking komende kosten enz. zullen deze denkoefening begeleiden.

(...)”.

Aan de gemachtigde werd gevraagd hoe de ontworpen steunregeling inzake preactiviteit zich verhoudt tot de voornoemde Europese verordeningen. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

“De steun voor preactiviteit is gericht aan natuurlijke personen die ondernemingsproject aan het uitwerken zijn, maar er nog niet mee begonnen zijn.

Opdat er sprake zou zijn van staatssteun in de zin van de Europese regelgeving, moeten er 4 cumulatieve voorwaarden van art. 107, lid 1, VWEU voldaan worden: het betreft steun 1) aan ondernemingen die een economische activiteit verrichten, 2) door de overheid gefinancierd, 3) dat een selectief economisch voordeel verschaft en 4) het handelsverkeer in de EU ongunstig zou kunnen beïnvloeden.

De laatste drie voorwaarden zijn duidelijk voldaan, maar de eerste niet. Het doelpubliek van de steun is namelijk niet ondernemingen die een economische activiteit verrichten.

Het Europees Hof van Justitie heeft altijd geoordeeld dat er sprake is van een economische activiteit wanneer er goederen of diensten op een markt worden aangeboden (zie bv. HvJ, 1 juli 2008, C-49/07, randnr. 22). Aangezien de begunstigden van de preactiviteitssteun slechts in de voorbereidende fase zitten van hun ondernemingsproject, bieden zij nog geen goederen of diensten aan op de markt. De steun heeft betrekking op de uitgaven die een persoon zou maken voor ze begint met haar economische activiteit, zoals bijvoorbeeld marktstudies, relevante opleidingen, kleine investeringen in materiaal, prototypes, etc. Artikel 14, tweede lid, van het ontwerp bepaalt zelfs uitdrukkelijk dat uitgaven gemaakt na de oprichting van de onderneming niet in aanmerking komen. Bovendien geldt er geen enkele verplichting om aan het einde van de rit ook effectief een

³ Parl.St. Br.H.Parl. 2017-18, A-641/1, 8-9.

onderneming op te richten. Indien zou blijken dat het project uiteindelijk niet haalbaar of niet wenselijk is, dan is de begunstigde niet verplicht de steun terug te betalen.

Uit deze elementen volgt dat de begunstigten van de steun voor preactiviteit geen ondernemingen zijn en de steun bijgevolg geen staatssteun is”.

Met verwijzing naar opmerking 3 in advies 64.546/1 dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 27 november 2018 heeft uitgebracht over een ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ‘betreffende de steun voor coworking’, moet worden opgemerkt dat het ook in het voorliggende ontwerp gaat om natuurlijke personen, of een groep van natuurlijke personen, die een concreet project voorleggen om een onderneming op te richten of over te nemen met het oog op de ontwikkeling of de handhaving van activiteiten waarvan de economische connotatie niet zonder meer valt te ontkennen. Om die reden is het raadzaam dat de ontworpen steunregeling inzake preactiviteit zou worden getoetst aan de voornoemde Europese verordeningen, hetgeen er in voorkomend geval zal toe leiden dat de steun voor preactiviteit als staatssteun wordt gekwalificeerd die, overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie, voorafgaandelijk moet worden aangemeld bij de Europese Commissie.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Rekening houdend met de opmerking *sub* 3 schrijve men aan het einde van het derde lid van de aanhef van het ontwerp “ter bevordering van de economische expansie, artikelen 25 tot 27, 66 en 71 tot 73;”.

Artikel 3

6. Naar analogie van de Franse tekst moet aan het einde van de Nederlandse tekst van artikel 3, 2°, van het ontwerp, worden geschreven: “, met uitzondering van het statuut van student-zelfstandige, als bedoeld in artikel 5^{quater} van hetzelfde besluit;”. De Nederlandse tekst van de artikelen 6, 2°, en 9, 2°, van het ontwerp, moet op dezelfde wijze worden aangevuld.

Artikel 9

7. Ter wille van de leesbaarheid late men artikel 9, 7°, e), van het ontwerp, in de Nederlandse tekst aanvangen als volgt: “in het geval van een coöperatief project als bedoeld in ...”.

Artikel 12

8. In artikel 12, eerste lid, 4°, van het ontwerp, is er een gebrek aan overeenstemming tussen de Nederlandse (“de kosten voor de deelname aan buitenlandse beurzen”) en de Franse tekst (“les frais de participation à maximum une foire à l'étranger”). Deze discordantie moet worden weggewerkt.

Artikel 13

9. In artikel 13, derde lid, van het ontwerp, wordt in de Nederlandse tekst melding gemaakt van een maximumbedrag van 10.000 euro, terwijl in de Franse tekst een maximumbedrag van 15.000 euro wordt vermeld. Uiteraard moeten beide teksten ook op dat punt eenvormig worden gemaakt.

Artikel 14

10. Aan het einde van artikel 14, eerste lid, van het ontwerp, moet worden geschreven: “vastgelegd krachtens artikel 20, § 6, tweede lid, komen in aanmerking” (niet: “vastgelegd krachtens artikel 20, § 3, tweede lid, komen in aanmerking”).

Artikel 15

11. Met betrekking tot artikel 15, derde lid, van het ontwerp, rijst de vraag of het feit dat het leveren van de betrokken consultancy- of opleidingsdiensten al dan niet de hoofdactiviteit van de betrokken onderneming uitmaakt een voldoende pertinent criterium is in het licht van het verschil in behandeling dat op die wijze kan ontstaan tussen verschillende categorieën van dienstverlenende ondernemingen.

Ook kan de vraag worden opgeworpen of steeds op een voldoende duidelijke en rechtszekere wijze zal blijken dat het leveren van de betrokken consultancy- of opleidingsdiensten effectief een hoofdactiviteit van de onderneming uitmaakt.

Artikel 22

12. Ter wille van de leesbaarheid schrijve men in artikel 22, § 1, tweede lid, van het ontwerp, “vermeld in de toekenningsbeslissing binnen drie maanden na het einde van het project” (niet: “vermeld in de toekenningsbeslissing in binnen de drie maanden van het einde van het project”).

13. In artikel 22, § 2, tweede lid, van het ontwerp, wordt bepaald dat BEW de vereffeningsaanvraag van het saldo, het evaluatieverslag en de bewijsstukken ontvangt “binnen de drie maanden van het einde van het project” (niet: “in binnen de drie maanden van het einde van het project”).

Indien het de bedoeling is dat de niet-naleving van deze termijn wordt gesanctioneerd met het niet uitbetalen van het saldo, is het raadzaam dat uitdrukkelijk in het ontwerp te bepalen.

Artikel 23

14. Met betrekking tot artikel 23 van het ontwerp kan worden volstaan met een verwijzing naar wat reeds in voetnoot 1 van dit advies werd opgemerkt.

Inwerkingtredeings- en uitvoeringsbepaling

15. De inwerkingtredeingsbepaling moet worden vernummerd tot artikel 24, terwijl de uitvoeringsbepaling artikel 25 dient te worden.

16. In de inwerkingtredeingsbepaling is de datum van inwerkingtredeing van de artikelen 3 en 4 van de ordonnantie van 3 mei 2018 en van het te nemen besluit niet vermeld. De gemachtigde deelde in dit verband het volgende mee:

“De inwerkingtredeing is voorzien voor maart 2019 (precieze datum nog te bepalen). In elk geval zal er over gewaakt worden dat er voldoende tijd (meer dan 10 dagen) is tussen de datum van bekendmaking en de inwerkingtredeing.”

De Raad van State, afdeling Wetgeving, kan het streefdoel van de stellers van het ontwerp om een voldoende tijd te laten tussen de datum van bekendmaking en die van de inwerkingtredeing van het ontworpen besluit enkel bijtreden.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique, et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET D'ARRÊTÉ

2. Le projet d'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, soumis pour avis, a pour objet de mettre en place un régime d'aides de préactivité, visées aux articles 3 et 4 de l'ordonnance du 3 mai 2018 'relative aux aides pour le développement économique des entreprises'. Le régime ainsi conçu est destiné à se substituer à l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 26 juin 2008 'relatif aux aides de préactivité et pour le recours aux études et aux services de conseils extérieurs', que l'article 23 du projet entend abroger ⁴.

3. Le régime en projet peut être réputé trouver un fondement juridique dans les dispositions auxquelles font référence les quatre premiers alinéas du préambule du projet, étant entendu qu'il faut observer ce qui suit.

L'article 23 du projet vise à abroger l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 26 juin 2008 précité. Le fondement juridique à cet effet peut être trouvé dans les dispositions qui procuraient initialement un fondement juridique à cet arrêté, à savoir l'article 20 de la loi spéciale du 8 août 1980 'de réformes institutionnelles', duquel le gouvernement communautaire ou régional compétent tire le pouvoir général d'exécuter les décrets ⁵, combiné avec les articles 25 à 27, 66 et 71 à 73 de l'ordonnance organique du 13 décembre 2007 'relative aux aides pour la promotion de l'expansion économique'.

FORMALITÉS

4. L'exposé des motifs du projet devenu l'ordonnance du 3 mai 2018 apporte au sujet de la réglementation européenne en matière d'aides d'État les précisions suivantes ⁶ :

« Les aides octroyées aux entreprises dans le cadre du projet d'ordonnance s'inscrivent principalement dans deux grandes réglementations européennes. Il s'agit d'une part, du règlement général d'exemption par catégorie (RGEC) prévu par le règlement (UE) n° 651/2014 de la Commission du 17 juin 2014 déclarant certaines

⁴ L'abrogation du chapitre III dudit arrêté du 26 juin 2008 fait déjà l'objet de l'article 20 du projet d'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale 'relatif aux aides pour la consultance et pour le développement d'un site internet ou d'une plateforme d'e-commerce', sur lequel le Conseil d'État, section de législation, donne ce jour l'avis 64.665/1. Il est recommandé de mieux harmoniser les dispositions abrogatoires concernées.

⁵ Tel qu'il s'applique au Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale en vertu de l'article 8, alinéa 1er, de la loi spéciale du 12 janvier 1989 'relative aux institutions bruxelloises'.

⁶ *Doc. parl.*, Parl. Rég. Brux.-Cap., 2017-18, n° A-641/1, pp. 8-9.

catégories d'aides compatibles avec le marché intérieur en application des articles 107 et 108 du traité, et, d'autre part, du règlement (UE) n° 1407/2013 de la Commission du 18 décembre 2013 relatif à l'application des articles 107 et 108 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne aux aides de minimis.

(...)

Dans un souci de flexibilité et au vu de la nature évolutive de la réglementation européenne, il appartient au gouvernement de déterminer, pour chaque mesure d'aide, dans les arrêtés d'exécution, le règlement européen applicable. L'appréciation se fera sur la base du montant, des taux d'intensité, des coûts éligibles, etc., envisagés pour la mesure d'aide.

(...) ».

Il a été demandé au délégué comment le régime d'aides de préactivité, en projet, s'articule avec les règlements européens précités. Le délégué a répondu à cette question en ces termes :

« De steun voor preactiviteit is gericht aan natuurlijke personen die ondernemingsproject aan het uitwerken zijn, maar er nog niet mee begonnen zijn.

Opdat er sprake zou zijn van staatssteun in de zin van de Europese regelgeving, moeten er 4 cumulatieve voorwaarden van art. 107, lid 1, VWEU voldaan worden: het betreft steun 1) aan ondernemingen die een economische activiteit verrichten, 2) door de overheid gefinancierd, 3) dat een selectief economisch voordeel verschaft en 4) het handelsverkeer in de EU ongunstig zou kunnen beïnvloeden.

De laatste drie voorwaarden zijn duidelijk voldaan, maar de eerste niet. Het doelpubliek van de steun is namelijk niet ondernemingen die een economische activiteit verrichten.

Het Europees Hof van Justitie heeft altijd geoordeeld dat er sprake is van een economische activiteit wanneer er goederen of diensten op een markt worden aangeboden (zie bv. HvJ, 1 juli 2008, C-49/07, randnr. 22). Aangezien de begunstigden van de preactiviteitssteun slechts in de voorbereidende fase zitten van hun ondernemingsproject, bieden zij nog geen goederen of diensten aan op de markt. De steun heeft betrekking op de uitgaven die een persoon zou maken voor ze begint met haar economische activiteit, zoals bijvoorbeeld marktstudies, relevante opleidingen, kleine investeringen in materiaal, prototypes, etc. Artikel 14, tweede lid, van het ontwerp bepaalt zelfs uitdrukkelijk dat uitgaven gemaakt na de oprichting van de onderneming niet in aanmerking komen. Bovendien geldt er geen enkele verplichting om aan het einde van de rit ook effectief een onderneming op te richten. Indien zou blijken dat het project uiteindelijk niet haalbaar of niet wenselijk is, dan is de begunstigde niet verplicht de steun terug te betalen.

Uit deze elementen volgt dat de begunstigden van de steun voor preactiviteit geen ondernemingen zijn en de steun bijgevolg geen staatssteun is ».

Par référence à l'observation 3 formulée dans l'avis 64.546/1 que le Conseil d'État, section de législation, a donné le 27 novembre 2018 sur un projet d'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale 'relatif à l'aide au coworking', il faut relever qu'il s'agit également dans le projet examiné de personnes physiques, ou d'un groupe de personnes physiques, qui présentent un projet concret de création ou de reprise entrepreneuriale en vue de développer ou maintenir des activités dont la connotation économique ne peut

purement et simplement être niée. Pour ce motif, il est conseillé de contrôler le régime d'aides de préactivité, en projet, au regard des règlements européens précités, ce qui, le cas échéant, aura pour effet de qualifier les aides de préactivité d'aides d'État qui doivent être préalablement notifiées à la Commission européenne, conformément à l'article 108, paragraphe 3, du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

5. Compte tenu de l'observation formulée au point 3, on écrira à la fin du troisième alinéa du préambule du projet « pour la promotion de l'expansion économique, les articles 25 à 27, 66 et 71 à 73; ».

Article 3

6. Par analogie avec le texte français, il convient d'écrire à la fin du texte néerlandais de l'article 3, 2°, du projet : « , met uitzondering van het statuut van student-zelfstandige, als bedoeld in artikel 5 *quater* van hetzelfde besluit; ». Le texte néerlandais des articles 6, 2°, et 9, 2°, du projet sera complété de la même manière.

Article 9

7. Dans un souci de lisibilité, on rédigera le début du texte néerlandais de l'article 9, 7°, e), du projet, comme suit : « in het geval van een coöperatief project als bedoeld in ... ».

Article 12

8. À l'article 12, alinéa 1er, 4°, du projet, il y a une discordance entre le texte français (« les frais de participation à maximum une foire à l'étranger ») et le texte néerlandais (« de kosten voor de deelname aan buitenlandse beurzen »). Cette discordance doit être éliminée.

Article 13

9. Le texte néerlandais de l'article 13, alinéa 3, du projet, fait état d'un montant maximum de 10.000 euros, alors que le texte français mentionne un montant maximum de 15.000 euros. Il va de soi que les deux textes doivent également être uniformisés sur ce point.

Article 14

10. À la fin de l'article 14, alinéa 1er, du projet, il y a lieu d'écrire : « fixée en vertu de l'article 20, § 6, alinéa 2, sont admises » (et non : « fixée en vertu de l'article 20, § 3, alinéa 2, sont admises »).

Article 15

11. En ce qui concerne l'article 15, alinéa 3, du projet, la question se pose de savoir si le fait que la prestation des services de conseil ou de formation concernés constitue ou non l'activité principale de l'entreprise concernée est un critère suffisamment pertinent au regard de la différence de traitement qui peut ainsi être créée entre différentes catégories d'entreprises prestataires de services.

On peut également se demander s'il ressortira toujours de manière suffisamment claire et sûre sur le plan juridique que la prestation des services de conseil ou de formation concernés constitue une activité principale de l'entreprise.

Article 22

12. Dans un souci de lisibilité, on écrira dans le texte néerlandais de l'article 22, § 1er, alinéa 2, du projet, « vermeld in de toekenningsbeslissing binnen drie maanden na het einde van het project » (et non : « vermeld in de toekenningsbeslissing in binnen de drie maanden van het einde van het project »).

13. L'article 22, § 2, alinéa 2, du projet, dispose que BEE réceptionne la demande de liquidation du solde, le rapport d'évaluation et les pièces justificatives « dans les trois mois de la fin du projet ».

Si l'intention est de sanctionner le non-respect de ce délai par le non-paiement du solde, il est conseillé de le prévoir expressément dans le projet.

Article 23

14. En ce qui concerne l'article 23 du projet, il peut suffire de se reporter à l'observation déjà formulée dans la note de bas de page 1 du présent avis.

Disposition d'entrée en vigueur et exécutoire

15. La disposition d'entrée en vigueur doit être renumérotée en article 24, alors que l'exécutoire doit devenir l'article 25.

16. La disposition d'entrée en vigueur ne mentionne pas la date d'entrée en vigueur des articles 3 et 4 de l'ordonnance du 3 mai 2018 et de l'arrêté envisagé. À cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit :

« De inwerkingtreding is voorzien voor maart 2019 (precieze datum nog te bepalen). In elk geval zal er over gewaakt worden dat er voldoende tijd (meer dan 10 dagen) is tussen de datum van bekendmaking en de inwerkingtreding ».

Le Conseil d'État, section de législation, ne peut que se rallier à la préoccupation des auteurs du projet de laisser un délai suffisant entre la date de publication et celle d'entrée en vigueur de l'arrêté en projet.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Leen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME